ب) علامه حلی

شاگرد: قطع داریم که قرآن نیست ای قطع داریم که جایز نیست؟

استاد: ببینید اگر بخواهیم این مطالب را بررسی کنیم خیلی حرف است. من فعلاً میخواهم فضای ذهنی را بگویم. منا‌قشه یک چیز است، اما اینکه مقدس اردبیلی که نماینده پایان قرن دهم هستند، چه میگویند مهم است. من که مدام قرن یازدهم را تکرار میکنم و میگویم مرحوم فیض چه کار کردهاند به همین دلیل است. ایشان علمی هستند که حاضر نمیشوند حتی در عشر همراه شهید اول و محقق ثانی بشوند. میگویند ما باید قطع پیدا کنیم. تواتر باید مقطوع باشد. علامه حلی هم همینطور هستند. علامه میگویند سبع قطعی است. اما عشر نه. قرآن باید قطعی باشد اذا «لایجوز بالعشر ولو بالشاذ». علامه محکم این را میفرمایند. مقدس اردبیلی هم مثل علامه میفرمایند لایجوز. فضای ذهنی این بزرگواران چیست؟ اینجا است که میخواهیم برگردیم و ببینیم فضای ذهنی مرحوم شیخ چه بوده. شیخ که میفرمایند یجوز و لایجوز، خودشان از اینها چه قصدی دارند؟

بازبینی #2
ایجاد شده 18 آوریل 2024 14:03:39 توسط ... .
به روزرسانی شده 28 مه 2024 13:45:02 توسط ... .